

Una intervenció

de Mike Bartlett

Direcció: Sílvia Sabaté

Sobre l'autor

MIKE BARTLETT es forma en teatre i literatura anglesa a la Universitat de Leeds i més tard entra al programa de joves escriptors d'en Simon Stevens, al Royal Court Theatre, on el 2007 estrena *My Child*, mentre és escriptor en residència. El mateix any, la BBC emet la seva obra radiofònica *Not Talking*, que guanya el Tinniswood Award i l'Imison Award per un drama radiofònic d'un escriptor novell.

El 2008 estrena "*Artefacts*" al Bush Theatre de Londres i "*Contractions*" al Royal Court Theatre, una adaptació de la seva obra radiofònica "*Love Contract*". L'any següent estrena "*Cock*" al mateix teatre, obra amb la que guanya un Premi Laurence Olivier.

El 2010 es representa al National Theatre "*Terratrèmols a Londres*", una "obra èpica sobre el canvi climàtic, la corrupció corporativa, els pares i els fills". L'any següent hi estrena "*13*", una altra obra èpica contemporània.

El 2012 torna al Royal Court amb "*Love, Love, Love*" i fa l'adaptació del guió de "*Chariots of Fire*" per a l'escenari, i una adaptació de "*Medea*" d'Eurípides, per a una producció en gira que dirigeix ell mateix.

El 2013 guanya el Premi Nacional de Teatre a la millor obra nova per "*Bull*". El 2014 estrena "*An Intervention*" al Watford Palace Theatre i a l'Almeida "*King Charles III*" obra amb la que guanya el premi Critics' Circle a la millor obra de teatre i després és transferida al West End, a Broadway i a la Sydney Theatre Company d'Austràlia.

El 2015 estrena "*Game*" també a l'Almeida. Aquell any "*King Charles III*" guanya el Premi Olivier a la Millor Obra Nova, i "*Bull*" a la Millor Obra d'un Teatre Afiliat. Posteriorment estrenarà "*Albion*" a l'Almeida Theatre (2017), "*Snowflake*" a la Old Fire Station (2018) i "*Vassa*", una adaptació de l'obra de Maxim Gorky, també a l'Almeida (2019). Pel que fa a la televisió, el 2012 estrena a la ITV el drama "*The Town*", pel qual és nominat al premi BAFTA al millor "talent avançat" en la categoria de TV, el 2015 estrena a la BBC "*Doctor Foster*", una de les més vistes de l'any i que va guanyar el Premi Nacional de Televisió 2016 en la categoria de Millor Drama Nou, i comença a escriure "*Press*", una minisèrie sobre les entreteles dels mitjans de comunicació.

El 2016 escriu per a la ITV "*Trauma*", descrita per ell com una sèrie "sobre dos pares amb vides molt diferents, tancats en un conflicte". El 2017 fa una adaptació televisiva de la seva obra "*King Charles III*" per a la BBC, i el passat 2020 estrena, també a la BBC, "*Life*", sobre els residents de quatre apartaments que viuen en una casa victoriana reconvertida.

Notes de Direcció

T'has sentit mai traïda o decebuda per un amic o una amiga? O bé has sentit, potser, que no has estat a l'alçada del que ell o ella necessitava de tu? Què li demanes, a un amic? Què estàs disposada a donar? Coneixes bé els teus amics? Saps ser una bona amiga? Què significa, per tu, l'amistat? Totes aquestes preguntes em ballaven pel cap després de llegir *Una Intervenció*, de Mike Bartlett.

Sí, sabem que un amic és algú amb qui podem compartir, riure, discutir i fins i tot barallar-nos fins a l'insult, però sobretot algú amb qui podem comptar sempre que el necessitem.

Però... què passa quan el seu comportament o el seu posicionament polític ens resulta intolerable? O quan prenem opcions vitals oposades que entren clarament en conflicte? O quan estem convençuts que l'altre està equivocat i que va de cap al desastre?

Tenim dret, aleshores, a "intervenir" o potser hem de callar i limitar-nos a "ser-hi" per ajudar-lo a recollir les peces? O potser encara, més covarda i egoïstament, és lícit allunyar-nos per evitar qualsevol enfrontament o decepció? Fins a quin punt som capaços d'acceptar els errors o les febleses de l'altre sense sentir-nos ofesos o traïts? I, per altra banda, fins a quin punt el nostre posicionament polític condiciona les nostres relacions personals?

En una època tan crispada social i políticament com la nostra, l'obra de Mike Bartlett fa que ens qüestionem la nostra noció d'amistat, però també fins a quin punt el nostre deure com a amics s'estén al nostre deure d'éssers humans civils, examinant els límits de l'autèntica amistat i de la responsabilitat social, i ho fa d'una manera divertida i commovedora, sense donar respostes ni prendre partit. Cap dels dos personatges d'*Una Intervenció* té la raó absoluta, ni cal que la tingui. O, més ben dit, cadascun d'ells té la seva. Com segur que cadascun de nosaltres la té. Però no va d'això, la cosa. Va d'acceptació, de respecte, de estimació sincera. De dir-nos la veritat encara que faci mal, d'assumir qui som i, també, qui és l'altre, sense voler canviar-lo. De saber si en som capaços.

L'autor dóna instruccions precises per la posada en escena: "L'obra -diu- es representa davant del teló, com Morecambe i Wise, o Abbot i Costello. Només s'introdueix l'atrezzo mínim per a cada escena". La referència a les parelles de vells còmics (i sovint també, amics) no és pas gratuïta. Als actors, desprotegits de qualsevol ornament escenogràfic, no els hi queda res més que les paraules i la seva veritat.

I pel que fa als personatges diu: "A i B són designacions per les rèpliques, no pas noms" i "poden ser interpretats per actors de qualsevol edat, gènere o ètnia". De fet, podríem ser qualsevol de nosaltres. Jo he fet la meua tria, conscient que tota altra opció possible implicaria noves i diferents connotacions.

Sinopsi

A i B es coneixen des de fa tres anys i són bons amics. Potser fins i tot “els millors amics”, però són com l’oli i l’aigua, sempre discutint (cosa que, d’altra banda, els encanta).

Malgrat les seves diferències, sempre han tingut una relació molt sòlida, però ara B té una nova nòvia que A no pot suportar, no veu tant sovint als seus amics i sent que alguna cosa està canviant a dintre seu.

A, per la seva banda, comença a tenir un problema seriós amb la beguda, cosa que ella nega rotundament, al·legant que només vol passar-s’ho bé.

El seu darrer desacord és una imminent intervenció militar en un país de l’Orient Mitjà que es troba en plena guerra civil.

A acaba de tornar d’una manifestació en contra. B, en canvi, n’està plenament a favor.

A mesura que avança la intervenció militar, la seva amistat es va deteriorant cada cop més...

Fitxa Artística

Autor: Mike Bartlett

Traducció i direcció: Sílvia Sabaté

Ajudant de direcció: Tomeu Llopis*

Intèrprets: Marta Aguilar i Bernat Quintana

Moviment: Míriam Eскурriola

Il·luminació i espai sonor: Marina Mora

Escenografia: Xavi Mateo

Fotografia: David Airol

Fotografia espectacle: Inma Quesada

Realitzador de vídeo: Toni González

Regidoria: Ariadna del Castillo*

Producció i Distribució: Escenapart

Producció executiva: Montse Enguita

Agraïments: Josep Costa, Martí Castellarnau, Teatre Kaddish,
Bodega Cal Pere Tarrida, Cafè L'Artesà, Mercè Meroño, Ceci Ràfols i Núria Sanahuja

*Alumne en pràctiques del CFGS El Timbal Centre de Formació i Creació Escènica

Sílvia Sabaté

Un cop acabats els estudis d'Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona, va obtenir una beca per ampliar estudis al Stella Adler Conservatory of Acting i al Roundabout Theatre, a Nova York. Posteriorment, s'ha continuat formant amb professors com Javier Galitó-Cava, Bob McAndrew, Ernie Martin, Bernard Hiller, Anatoli Vasiliev, Gennadi Korotkov, Dominic de Fazio, Alícia Sánchez, Nelia Veksel, Juan Carlos Corazza i Juan Miranda.

Forma part del Teatre Kaddish des d'el 2015. En teatre ha treballat amb directors com Lurdes Barba, Josep Costa, Simmone Benmussa, Glòria Balañà, Boris Rotenstein, Ricard Reguant, Josep Minguell, Òscar Molina, Pepa Calvo, Genadi Korotkov, Pep Munné o Teresa Devant, en obres com "Dies felïços" (Teatre Almeria), "La Sutura" (Biblioteca de Catalunya), "L'Ham" (Sala Beckett), "Els contes dels Boscos de Viena" (Teatre Condal), "Tres Germanes" (SAT!), "Ivànov" (Mercat de les Flors), "El Tiet Vània" (Teatre Tantarantana), "Les Dones d'en Jake" (La Villarroel), "No Val a Badar" (Teatre Goya), "Gust de Mel" (SAT!), "Beirut" (SAT!), "Nit de Reis" (Abaixadors Teatre), "Los Sueños de Federico" (Teatre Joventut) o "Mal Viatge" (SAT).

En televisió ha treballat amb directors com Orestes Lara "La Granja", "L'Avi Bernat", "El Súper", Lluís Maria Güell "Andorra, entre el Torb i la Gestapo", Jesús Font "Buscando al hombre perfecto", Oriol Paulo "Ecos", Jacobo Rispa, Juan Testa i José Mª Caro "Hospital Central", Jordi Frades "Crims", "El cor de la ciutat", Esteve Rovira "El cor de la ciutat", Raimon Masllorens "Orígens", Rosa Vergès "Per a què serveix un marit" o Sònia Sánchez "Com si fos ahir".

I en cinema amb Francesc Bellmunt (La Ràdio Folla), Santiago Lapeira (Blue Gin), Carles Benpart (La Veritat Oculta), Laura Mañà (La Vida empieza hoy) o Marc Carreté (Asmodèxia).

Bernat Quintana

Actor de cinema, teatre i televisió. Comença la seva carrera des de ben jove, participant en sèries de TV3 com "Laura" i "El cor de la ciutat".

En la seva trajectòria audiovisual ha protagonitzat recentment les pel·lícules "Boi", de Jorge M. Fontana, i "Barcelona 1714" escrita i dirigida per Anna Maria Bofarull. En televisió s'ha fet popular per les seves constants aparicions a TV3, participant en tvmovies com "Jo, el desconegut", dirigida per Joan Mallarach, "Valèria", dirigida per Sílvia Quer i la mini-sèrie "Barcelona Ciutat Neutral", dirigida per Sònia Sánchez. Darrerament ha format part de sèries com "La fossa", dirigida per Agustí Vila, i "Com si fos ahir", sota la direcció de Sònia Sánchez.

En la seva llarga trajectòria teatral ha participat en nombrosos muntatges, treballant a les ordres de directors com Mario Gas "Viejo amigo Cicerón", "Calígula", Josep Maria Flotats "El joc de l'amor i de l'atzar", Oriol Broggi "Cyrano de Bergerac", Carlota Subirós "Les tres germanes", Georges Lavaudant "Panorama des del pont", Antonio Simón "Bartolomé encadenado", "Tu no surts a la foto", Marta Buchaca "Només una vegada", Jordi Casanovas "L'auca del Born", Marc Martínez "Julieta&Romeo", Pau Miró "Búfals, Lleons", Manel Dueso "Dublin Carol", "J. R. S., de dotze anys", Magda Puyo "Bernadeta-xoc", Sergi Belbel "El criptograma" entre d'altres. Ha format part també de la companyia Les Antonietes, on ha treballat sota la direcció d'Oriol Tarrasón en els muntatges "Vània", "Stockmann", "Somni americà", "Molt soroll per res" i "El mal de la joventut".

Marta Aguilar

Actriu, dramaturga i directora escènica. Graduada al Col·legi de Teatre de Barcelona. Tècnica en Educació Infantil i exmaquinista de tren.

Continua la formació escènica fent diferents cursos d'interpretació o creació; amb Pablo Messiez, Alfredo Sanzol, Iván Morales, Juan Miranda, Cristina Banegas... També s'ha format en tècnica Meisner, Comèdia de l'art, dansa, cant i dramatúrgia.

En teatre participa com actriu en diferents projectes de creació: "Cinco tonos del color azul" dirigit per Paula Ribó; "Amor", dirigit per Paul Berrondo, "Peso Neto" dirigit per Bárbara Mestanza; "Femelles" amb Georgina Espinosa; "Nuestras Cositas" i "Piensa mal y acertarás", dirigit per Rai Morte; "Sala d'espera" i "Futur" de Oliver Kluck.

Ha treballat com a directora i dramaturga de "Collectivus", i com ajudant de direcció de "Souvenir" amb Félix Pons i com a dramaturga a "Pares Nostres", dirigit per Iván Morales i signat per les dramaturgues Lluïsa Cuinillé, Victoria Spunberg i Marta Buchaca.

En cinema intervé a la pel·lícula "Èxode, de la batalla a la frontera" de Román Parrado, "La filla d'algú" d'Escac Films "La leyes de la termodinámica" de Mateo Gil, "Arteria Invisible" de Pere Vilà i en curtmetratges com; "El vestit" de David González, guanyador del concurs de curtmetratges iberoamericans de Versión Española, "Y otro año, perdices" de Marta Díaz de Lope Díaz.

També ha treballat a les sèries "Maradona" i "Com si fos ahir".

Participa a la Bienal d'Art Contemporani de Venècia 2019 "To lose your head" de Pedro Azara i Marcel Borrás.

Marina Mora

La Marina Mora Contra és una tècnica, regidora, directora i actriu pratenca formada al Teatre Kaddish, la Companyia Cámara de Teatro, Bacum, l'ESTAE i la Universid Politècnica de Madrid.

Ha treballat sota la direcció de diversos directors i directores, entre ells/es Pau Bou, Xabyer Cámara, Xavier Giménez, Josep Costa, Israel Solà, Rafel Duran i Lali Álvarez, entre d'altres.

Ha participat en nombrosos projectes teatrals tant a nivell interpretatiu, com de direcció, regidoria i tècnica de llums, so i maquinària.

Cal destacar “Bulb” (projecte guanyador de la beca interactiva d'escenografia 2014), “Per acabar amb el judici de Déu” (representada a la Seca espai Brossa durant el mes d'abril 2018), “Bodas de Sangre”, “Julieta, despierta!”, “Timbals a la nit, “Mobile variations”, “L’amor de Fedra”, “Involució”, “FEM” (projecte representat al teatre Tantarantana i Teatro del Barrio) i “Preses” (doblement representada al Teatre Tantarantana) entre d'altres.

Montse Enguita

Productora multidisciplinar des de fa més de 25 anys, dedicada a la producció d'Arts Escèniques, Esdeveniments, Música i Audiovisuals tant en el sector privat com en el públic.

L'any 1996 s'incorpora com a productora a l'empresa de producció i distribució Vania Produccions, amb la que col·labora professionalment fins l'any 2012.

Realitza gires internacionals a nivell mundial a països com Xina, Estats Units, Brasil, Argentina, Colòmbia, Índia, França i Alemanya.

Treballa amb directors i directores com Magüi Mira, Andrés Lima, Javier Daulte, Paco Mir, Pep Pla, Elisenda Roca, Marta Carrasco, Josep Costa, Tricicle i Esteve Ferrer entre d'altres.

És membre del Teatre Kaddish des de l'any 1989, havent dirigit nombrosos espectacles com "Sueños de un seductor" de Woody Allen, "Mujeres al rojo vivo" d'Edurne Rodríguez Muro, "Trivial" d'Enric Rufas i Francisco Lorenzo i "Bernarda Men", versió de La Casa de Bernarda Alba de Federico García Lorca.

En l'àmbit de l'audiovisual, treballa freqüentment com a directora de producció en formats com el documental, la ficció o la publicitat.

Actualment compagina la seva activitat professional com a productora, amb la docència del grau superior d'arts escèniques a El Timbal, Centre de Formació i Creació Escènica, i amb la realització de diferents Master Class i seminaris sobre producció.

Contacte

Xavier González
Escenapart
xaviergonzalez@escenapart.cat
+34 688 893 975

Montse Enguita
Producció Executiva
montse.enguita@gmail.com
+34 625 571 551

Amb el suport de:

L'Artesà

Ajuntament del
Prat de Llobregat

Ajuntament
de Tortosa

escenapart

Amb la col·laboració de **LONIFILM**
maker

Amb l'autorització de The Agency Ltd, 24 Pottery Lane, Londres.